

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010304
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714010304.5

Rozhodnutie

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 4.12.2014 v trestnej veci proti obž. W. Z., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný W. Z.F., I.. XX.X.XXXX O. W., G. Z. Y. Č.. XX, T. W., toho času v ÚVV Žilina,

uznáva sa za vinného, že

dňa 02.01.2014 v čase okolo 02.00 hod. v obci L. Č. XX, okres Martin, po tom, čo mal po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dňa 01.01.2014 nedorozumenie kvôli majetku po nebohom otcovi so svojím nevlastným bratom B. Z., I.. XX.XX.XXXX, ktorý ho žiadal, aby z pred jeho domu popisné číslo XX odišiel a nerušil nočný klud, uvedené nerešpektoval, následkom čoho B. Z. privolať policajnú hliadku z OO PZ Príbovce v zložení práp. E. E., I.. XX.XX.XXXX, Č.:XXXXXX a ppráp. W. Q., I.. XX.XX.XXXX, Č.: XXXXXX, ktorá ho opakovane vyzývala, aby miesto opustil a nerušil nočný klud, čo W. Z. nerešpektoval, neustále zotrval pred uvedeným domom, pričom bol evidentne pod vplyvom alkoholu, hliadke vykrikoval, vulgárne nadával a vykrikoval im, že to chcú na neho „nahrať“, že oni mu nebudú rozkazovať, práp. E. následne zobral obvineného pod pazuchu a odviedol ho asi 15 metrov smerom do Príbovíc a vyzýval, aby išiel do obce Ležiachov číslo XX, kde má trvalý pobyt, obvinený príslušníkov OO PZ neuposlúchol, chcel sa opätovne vrátiť späť k domu svojho brata a v tom neočakávane udrel práp. E. E. litrovou sklenenou fľašou plnou alkoholu, ktorú držal v pravej ruke do ľavej časti hlavy, následkom čoho sa fľaša rozbila na kúsky, čím uvedeným konaním spôsobil práp. E. E. nepravidelnú trznú ranu nad ľavým obočím v tvare písmena T o dĺžke tri centimetre, zasahujúcu do podkožia, ktorá si vyžiadala suturu (šitie), zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť do 14.01.2014,

t e d a

- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a spôsobil ním ublíženie na zdraví,

č í m s p á c h a l

- zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 323 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/51/2014, zo dňa 15.4.2014, právoplatný 15.4.2014, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia. Zároveň sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa 5.3.2014 na tunajšom súde obžalobu na obv. W. Z., pod sp. zn. 1 Pv 2/14 zo dňa 3.3.2014, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Okresný súd Martin rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 23T/31/2014-245 zo dňa 1.7.2014, ktorým obžalovaného uznal za vinného zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo ho odsúdil na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu podal obž. W. Z. odvolanie vo výroku o vine i treste. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2To/96/2014-265 zo dňa 24.9.2014 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por., súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Okresný súd Martin na hlavných pojednávaniach oboznámil podstatný obsah doterajšieho konania, doplnil dokazovanie vo veci opätovným výsluchom svedka poškodeného práp. E. E. a súdneho znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie MUDr. Petra Gémeša ako aj prečítaním ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. por. a opätovne vo veci vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Svedok poškodený práp. E. E. na hlavnom pojednávaní dňa 18.11.2014 vypovedal, že obžalovaného vtedy šikoval preč z pred domu. Prešli určitú vzdialenosť a potom ho pustil s tým, že už pôjde sám. Následne sa obž. asi našťval, nakoľko sa otočil a fľašou, ktorú držal v pravej ruke ho udrel do hlavy. Jednalo sa o nečakaný úder. Predtým tú fľašu držal za chrbtom v ruke, držal ju zvrchu, pri údere ju držal za hrdlo, teda si ju musel predtým prechytiť. Úder smeroval do vrchnej časti hlavy. V tej vrchnej časti to mal opuchnuté a nad okom mal ranu, nad obočím to mal preťaté. Bol tiež obliaty od alkoholu. Čo sa týka tej rany nad obočím, myslí si, že to mal prerezané, že išlo o ranu reznú. Myslí si, že pokiaľ by to mala byť rana trzná, tak by ho to muselo viac bolieť. Na hlave mal čiapku - zimnú goretexovú, teda hrubšiu, zvnútra čiapky boli aj ušnice. Úder bol určite stlmený šiltom na čiapke, na ktorom zostala malá rezná stopa 5-6 mm. Teda úder bol jeden a tento smeroval do vrchnej časti hlavy. Zaregistroval vtedy vyslovene len náraz fľaše do hlavy. Pri tom údere on stál na okraji cesty, ku plotu bol otočený chrbtom, ale bol k plotu natočený pravou stranou. Obžalovaný vtedy bol pred ním, pred úderom sa otočil smerom ku nemu. Zo strany obžalovaného nedošlo k tomu, že by sa napríklad šmykol alebo padol, bol schopný stáť na nohách. Vtedy to bolo ešte pri ceste a na asfalte, teda sa nemal kde šmyknúť. Potom keď prišiel na úrazové oddelenie nachádzali sa tam sestričky. Ošetrili ho, vydezinfikovali mu to a až potom prišiel doktor. Tento napísal záznam do počítača tak ako mu sestričky diktovali. Lekár sa ho pýtal na okolnosti, ktoré sú tam uvedené, teda či mal závrate, či sa mu točí hlava, či zvracal a pod. K mechanizmu vzniku zranenia je napísané to čo lekárovi uviedol, teda že išlo o úder fľašou. Čo sa týka hematómu na hornej časti hlavy, myslí, že všeobecná lekárka by mala mať o tom záznam v jeho zdravotnej dokumentácii. Pokiaľ by tá fľaša priamo narazila alebo sa rozbila o plot, tá stopa po alkohole, obliatí by musela byť iná, teda na plote by museli byť nejaké stekance, stopy ako alkohol stekal po plote, pričom podľa fotografií je zrejmé, že stopa na plote je do oblúka.

Znalec MUDr. Peter Gémeš na hlavnom pojednávaní dňa 18.11.2014 vo svojej výpovedi navyše uviedol, že rozdiel medzi ranou reznou a tržnohmoždnou je v prvom rade ten, že pri reznej rane sú okraje rany rovné a v prípade tržnohmoždnej sú nerovné, okrajovo pomliaždené, majú niekoľko raniiek v tvare T, rana viac krváca. Čo sa týka bolesti tak jednoduché rezné rany sú v okamihu zranenia menej bolestivé. Pri reznej rane nie je opuch, pri tržnohmoždnej rane opuch je. Keby úder fľašou išiel zospodu a potom oblúkom zhora, takýmto spôsobom by zranenie nemohlo vzniknúť. Primárne by vzniklo rozbitie fľaše na temene hlavy a potom sekundárne by nemohlo vzniknúť zistené zranenie v oblasti oka, vzhľadom na to, že rana je označená ako kontúzna. Buď sa fľaša rozbila na temene hlavy alebo v oblasti tej rany. Čo sa týka spôsobu útoku a vzniku zranenia, záleží to od mnohých okolností a faktorov, ktoré môžu rozptýliť pozornosť zraneného na predmetný útok, ktorý nemusí v tej chvíli správne vnímať. Charakter rany nie je taký, že by sa dal z neho vydedukovať jednoznačne spôsob, čím bola spôsobená. Všeobecne ide o ranu, ktorá vznikla pôsobením tuhšieho predmetu, neostrých okrajov neobsahujúceho ostré hrany a pôsobiaceho kolmo na plochu. Jednoznačne možno vylúčiť, že by bola rana spôsobená pádom na zem. Z uvedeného vyplýva, že všetky predmety, ktoré spadajú do danej oblasti, vrátane úderu hlavy sú reálne. V prípade ak by došlo k zraneniu tak ako uvádzal obžalovaný, teda nárazom hlavy o miesto poranenia poškodeného, bola by tu zhoda v charaktere poranenia, a takémuto poraneniu zodpovedá aj lokalizácia vzájomných poranení, teda sa to nevylučuje.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov aj po doplnení dokazovania vo veci dospel súd k záveru, že obžalovaný W. Z. sa dopustil skutku tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keďže použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a spôsobil ním ublíženie na zdraví. Verejným činiteľom sa rozumie osoba uvedená v § 128 ods. 1 Tr. zák., pričom takéto postavenie má aj príslušník Policajného zboru Slovenskej republiky (zákon č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v platnom znení). Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení Tr. zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. Násilím sa okrem iného rozumie použitie fyzického násilia proti telesnej integrite inej osoby (§ 122 ods. 7 Tr. zák.). Ublížením na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (§ 123 ods. 2 Tr. zák.). Podľa ustálenej judikatúry sa za ublíženie na zdraví pokladá poškodenie zdravia vyžadujúce liečbu a prípadnú práceneschopnosť v trvaní najmenej okolo 7 dní. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorý je v odseku 2 zločinom (§ 11 ods. 1 Tr. zák.). Pokiaľ ide o zranenie poškodeného, na podklade znaleckého posudku č. 2/2014 súdneho znalca z odboru zdravotníctva a farmácie MUDr. Petra Gémeša mal súd preukázané, že u poškodeného práp. E. E. bolo zistené zranenie - nepravidelná tržná rana nad ľavým obočím v tvare písmena T o dĺžke tri centimetre, zasahujúca do podkožia, ktorá si vyžiadala suturu (šitie). Zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrovanie a práceneschopnosť do 14.1.2014 tzn. 12 dní. Ujmu na zdraví poškodeného potom nepochybne možno z trestnoprávneho hľadiska posudzovať ako ublíženie na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr. zák.

Obžalovaný W. Z. sa pred súdom k spáchaní činu nepriznal. Na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku uviedol, že nechce urobiť žiadne vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Vypovedal, že je pravdou, že sa vtedy povadili s nevlastným bratom B. Z.. Tento ho potom vyhadzoval z domu, zavolať na neho hliadku polície. Pamätá si, že prišli dvaja policajti a ťahali ho preč ku autu. Utrpel aj zranenia, pričom mal na hlave, na ľavej strane čela hematóm a narazené rebrá. Na nič viac si z toho skutku nepamätá. Je pravda, že bol značne pod vplyvom alkoholu. Boli predtým v dvoch krčmách, najskôr išli s B. do krčmy v Príbovcich, potom do ďalšej v Rakove. B. ho viezol na motorovom vozidle, takže alkohol nepil. Potom z Príbovíc brali aj Y.. Následne išli do Rakova, kde opätovne požil alkohol. Potom si už len pamätá, keď ho dovezli policajti do Príbovíc. On vtedy nechcel ani fúkať ani ísť na odber, nakoľko nepopierať, že je opitý. Takisto všetci videli, že bol značne pod vplyvom alkoholu. Bolo by to teda zbytočné. Ani si nepamätá, že by mal vtedy v ruke

nejakú fľašu s alkoholom, túto nechal u nich vo vnútri. Myslí, že mal nejaké vrece, v ktorom mal veci. Predtým požívali alkohol aj s B. Z. a jeho priateľkou. Nevie prečo títo vypovedali, že videli nejaký konflikt s policajtmí, je tam vysoký plot z trstiny, oni boli za týmto. Teda ani by nemohli nič vidieť. Na mieste si pamätá len tých dvoch policajtov, nejaké iné osoby tam nevidel. Je pravdou, že keď byva pod vplyvom alkoholu tak je taký, že si nenechá brnkať po nose, avšak nikdy nemal takú vec, že by niekomu ublížil. Nemal dôvod ublížiť policajtovi. On nevidí na pravé oko, a to už dávno, niekedy od 80-ťoho roku. Potom bol predvedený na políciu, umiestnený do cely a vzatý do väzby. Na lekárskom vyšetrení bol až pred tým ako bol odvezený do väzby do Žiliny, a to v Žiline na úrazovke. Po prečítaní výpovedí obžalovaného z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. por. (zápisnica o výsluchu obvineného zo dňa 2.1.2014 na č.l. 40; zápisnica zo dňa 23.1.2014 na č.l. 46), na odstránenie rozporov vo výpovediach uviedol, že policajtovi nechcel ublížiť, ak sa stalo, že ho štrajchol nejakou, nebolo to úmyselne. Nevie ani ako sa mu tá fľaša dostala do ruky, teda či ju vôbec mal. Vo svojich výpovediach v prípravnom konaní ešte uviedol, že mu je ľúto toho čo urobil. V tú noc bol nahnevaný, mal vypité a preto konal nerozvážne a zranil policajta. Na otázku prečo udrel fľašou policajta odpovedal, že ani nevie, nevidí na pravé oko a tak ho možno štrajchol, nechcel mu ublížiť.

Svedok poškodený práp. E. E. pred súdom vypovedal, že si spomína, že boli zavolaní do L. Č.. XX. Volal ich B. Z. s tým, že má nejaké problémy s bratom. Keď sa dostavili na miesto, tak pred bránou rodinného domu bol W. Z.. Tohto poznal už z minulosti. Jeho brat B. Z. spolu s priateľkou boli na dvore za bránou. B. Z. sa vyjadroval, že sa hádajú kvôli majetku. Nechcel však nič oznamovať, chcel len, aby W. Z. odtiaľ odišiel. Obžalovaného preto vyzvali, aby odišiel do miesta svojho trvalého pobytu do Ležiacova, na čo však on nereagoval. Keď ho vyzývali opätovne, tak im ešte povedal, aby ho odviezli, na čo mu povedal, že nie sú taxík. Obžalovaný ich výzvy vnímal, avšak na tieto nereagoval. Najskôr im hovoril, aby ho odviezli, potom sa správal arogantne a vulgárne. Keďže odtiaľ odísť nechcel, tak ho chytil pod pazuchu pravej ruky, pričom ešte predtým si obžalovaný zobral do ľavej ruky nejakú papierovú tašku s vecami a do pravej ruky fľašu litrovú bez etikety. Tú tašku mal položenú na zemi a vedľa nej postavenú tú fľašu, bolo to pri malej bráničke. Obžalovaný išiel dobrovoľne, nevzpieral sa, išiel s ním asi 15 metrov. Potom ho pustil s tým, že ďalej už pôjde sám. Následne keď obžalovaného pustil, tento kúsok odstúpil, potom sa otočil a vtedy dostal úder do hlavy. Jednalo sa o úder s tou fľašou. Ostal chvíľu otrasený. Kolega bol vtedy za ním asi tak 4 metre, teda boli k sebe chrbtom. Potom obžalovaného spúťali, obmedzili mu osobnú slobodu a predviedli na obvodné oddelenie. Úder nebol náhodný, ale cielený. Pred tým úderom obžalovaný stál otočený ľavou stranou ku nemu a pravú ruku, v ktorej mal fľašu držal za chrbtom. Fľašu si musel pred úderom v ruke pretočiť. Obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, bolo to na ňom vidno. Čo sa týka stupňa opitosti, k tomuto sa vyjadriť nemôže, keďže potom ako bol predvedený na obvodné oddelenie, dychovú skúšku odmietol. Nebol však taký opitý, že by nevládal chodiť. B. O. videl prichádzať vtedy, keď obžalovaného chytil a odvádzal odtiaľ. Čo sa týka toho úderu, tak fľaša ho zasiahla do ľavej vrchnej časti hlavy. Na hlave mal zateplenú šiltovku. Zranenie mal rezné na obočích, zrejme to vzniklo dorezaním s črepom z fľaše vtedy ako išiel rukou s tou fľašou smerom dole. Malú stopu po reze mal aj na šilte. Uniformu poškodenú nemal. Po tomto údere zostal otrasený, avšak nespadol. Ako ho obžalovaný udrel tak tohto posotilo smerom dozadu a spadol na zadok. Skutok sa odohral na rozhraní cesty a trávniku, pričom sa jedná o miesto označené na fotografii č. 7 na č.l. 96 spisu. Čo sa týka stopy, ktorú vidno na plote, jedná sa o obliatie s alkoholom pri údere. Vtedy keď obžalovaného predvádzali na obvodné oddelenie on na ňom nevidel žiadne zranenia, ani sa na nič nestožoval. Po príchode na miesto sa mu zdá, že obžalovaný mal na bunde nejakú stopu od krvi. Nevie čo bolo predtým medzi ním a bratom, či došlo aj k nejakému fyzickému napadnutiu.

Svedok práp. W. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď sa s kolegom E. E. dostavili do Rakova, bolo to síce v noci, avšak viditeľnosť bola dobrá. Bolo tam pouličné osvetlenie. Obžalovaný vyzeral, že je dosť značne pod vplyvom alkoholu. Klátilo ho z boka na bok, ale chodiť samostatne mohol. Čo sa týka daného skutku, tento sa odohral v mieste medzi cestou a plotom. On vtedy išiel za kolegom, ktorý držal obžalovaného. Potom ako obžalovaný začal pomaly ustupovať dozadu, tak kolega mu povedal, aby išiel pre auto s tým, aby ho ešte chvíľu odprevadili, sledovali na aute, aby sa tam nevrátil naspäť. Ako sa otočil, urobil možno dva kroky a počul úder. Keď sa otočil tak uvidel ako kolega sa tak prikrčil, trochu ho zatackalo, na zem však nespadol. Teda pohyboval sa smerom do cesty. Obžalovaný spadol smerom na trávnik, dozadu a potom zostal na zemi tak, že ľavým ramenom bol opretý o plot. Videl, že kolegovi tiekla krv, taktiež bol z ľavej strany obliaty od alkoholu z fľaše. Stopa po obliatí alkoholom zostala aj za ním na plote. Dokazuje to zrejme aj fotografia. Keď išiel naspäť pre auto, tak B. Z. bol pred bránou. Bol tam ešte sused, ktorý býva oproti cez cestu. Keď prišli na miesto, tak obžalovaný sa po celý

čas správal agresívne, aj v ich prítomnosti vykrikoval na brata, že nie je jeho brat, že ho odtiaľ vyhodí, že je špina a podobne. Na jeho adresu sa nijako nevyjadroval, ale čo sa týka kolegu, tak tomuto, keď ho odvádza vykrikoval, že mu nikto nebude rozkazovať, že on pôjde aj sám, potom mu adresoval nejaké nadávky, sčasti tomu nebolo rozumieť. Obžalovaný však vnímal ich výzvy, ešte vykrikoval bratovi, že načo volal policajtov, teda bol si vedomý, že sú od polície. Na výzvy nereagoval. Kolega mu ešte hovoril, aby prišiel na druhý deň keď bude triezvy s tým, že on chcel, aby ho zobrali domov, na čo mu kolega povedal, že nie sú taxík. Čo sa týka zranení obžalovaného, tak tento mal porezanú ruku. Keď prišli na miesto, bol pri bráne a držal sa rukou plotu. Bol tam nejaký ostatný drôt, ktorý sa snažil odtiahnuť. Ruku si porezal zrejme tam. Nejaké iné zranenie nemal. Na oddelení si ho prevzali kolegovia z kriminálky, ďalej s ním v kontakte nebol.

Svedok B. Z. vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že obžalovaného vtedy ku nim pozval sám. Jednak z toho dôvodu, že je jeho brat, tiež vedel v akej je situácii, chcel mu pomôcť. Predtým boli v pohostinstvách, kde obžalovaný požíval alkohol, vypil nejaké pivo aj tvrdý alkohol. Tento mu kupovali kamaráti, jedenkrát aj on. Rozprávali sa v podstate normálne. Keď prišli ku nim, obžalovaný znovu požíval alkohol. Je teda pravdou, že pod vplyvom alkoholu bol, avšak dalo sa s ním rozprávať, takisto vedel preskočiť plot. On alkohol nepil. Potom ako medzi nimi došlo k hádkam, tak obžalovaný najskôr vyšiel z domu sám, s tým, že chcel, aby mu dal auto, čo on odmietol. Potom ako sa tá hádka vystupňovala, tak mu povedal, že ho ani neodvezie, nakoľko začal mať obavy, ale povedal mu, že môže zostať na nocľah. Na to sa obž. zobral a odišiel. Potom mu išiel aspoň pobaliť nejaké veci, prikrývku, ale ako to zbalil, prešlo možno 5 - 10 minút a obžalovaný bol zase vo dvore, pričom prešiel cez plot. Začal búchať na okno, vykrikoval, opätovne sa škriepili, takže mu nakoniec povedal, aby išiel preč, otvoril mu bránu. Obž. prešiel pár metrov, potom začal nadávať vulgárne a prišiel naspäť, začal sa mu vyhrážať, že mu ublíži. Začal lámať plot, na čo aj priateľka dostala strach a volala na políciu. Ako prišli policajti, vyzývali ho slušne, aby odtiaľ odišiel. Policajti ho potom chytili za ruku, šikovali popri ceste smerom na obecný úrad. On sa im pritom trhal, otáčal, chcel ísť naspäť. Potom jeden policajt sa otočil a vracal sa pre auto. Nevie, či chcel ísť pre auto, aby ho odviezli, nepočul čo sa rozprávali, bola to vzdialenosť možno 15 metrov. Ten druhý policajt od obžalovaného kúsok odstúpil a obžalovaný sa vtedy na neho zahnal a udel ho s fľašou do oblasti hlavy. Policajta po tom údere zatackalo, urobil taký krok do strany, ale nespadol, obžalovaný spadol a zostal ležať. Videl to zreteľne, bolo to na vzdialenosť možno 15 - 17 metrov, ale pouličné osvetlenie tam svietilo. Po tom údere sa fľaša rozbila, teda alkohol sa rozlial jednak po ceste a jednak na plot, aj policajt bol mokry. Priateľka mu doniesla uterák, aby sa poutieral, bol krvavý. Pokiaľ videl, tak zasiahol ho v oblasti spánkovej časti, na ľavú stranu. Mal to však celé zaliate krvou. Potom policajti dali obžalovanému putá, naložili do auta a odviezli. Na mieste bol aj sused O. B., ktorý býva oproti. Tento prišiel vtedy ako sa tam dostavili policajti. Keď prišli policajti, tak obžalovaný sa ich hneď pýtal, čo chcú, čo tam robia. Najprv chcel, aby ho odviezli, potom začal tiež vulgárne nadávať. Vyjadroval sa, že sú kreténi, aby ho nechali na pokoji. Odstrkoval ich od seba, aby ho pustili. Obžalovaný chodil normálnym spôsobom, mal ťažší jazyk, ale nebol až tak opitý, že by nevedel rozprávať. On policajtom hovoril, keď prišli nech obžalovaného vezmú preč, lebo má z neho obavy, robil bordel. Trestné oznámenie na neho podával až neskôr, asi to bolo vtedy, keď v tejto veci vypovedal na polícii ako svedok. Čo sa týka tej fľaše s alkoholom, túto si obžalovaný priniesol sám so sebou. Z tejto bolo odpité možno 2 - 3 poldecí. Po príchode policajtov obžalovanému dal všetky veci, ktoré mal so sebou, teda aj tú fľašu. Túto si zobral so sebou do ruky.

Svedok B. O. pred súdom vypovedal, že vtedy vyšiel z domu na ten podnet ako obžalovaný spadol na jeho auto, počul predtým buchot, krik, nadávky. Na obžalovanom videl, že je v podnapitom stave, tohto dosť tackalo. On išiel ku domu B. Z., boli tam už policajti. Stáli pred domom, teda on s B. Z. boli pred bránou, táto bola otvorená. Jeho priateľka Y. stála vo dvore, potom vyšla, bolo to ešte pred tým úderom. On videl ako policajt ťahal obžalovaného s tým, že ho viedol po ceste. Prešli nejakých 15 metrov v miestach oproti jeho domu. Vtedy uvidel ako sa zdvihla fľaša a počul úder, teda ranu. Videl ako sa obžalovaný fľašou zahnal, kde však ten úder smeroval, to nevidel. Policajta zatackalo, ale vrátil sa k obžalovanému, teda na zem nespadol. Obžalovaný zostal v takom podrepe opretý o plot, potom sa postavil. Predtým sa začali nejako naťahovať až sa dostali na ten trávnik. Bolo to kúsok, možno 20 cm. On vtedy stál s B. Z. pred bránou. Na tom mieste pred domom nie je priamo lampa, ale miesto bol osvetlené, nakoľko pouličné osvetlenie sa nachádza napravo aj naľavo od jeho domu. Po tomto incidente policajti založili obžalovanému putá a dali ho do auta. Potom videl, že ten policajt bol zakrvavený, zranený bol tesne pri oku. Predtým, ako videl ten úder fľašou, tak obžalovaný s tým policajtom nestáli, ale sa tak naťahovali, akoby v kruhu. Tesne pred úderom bol obžalovaný opretý o

plot, potom sa mohli od toho plotu kúsok vzdialiť. Čo sa týka toho, keď policajť odvádzal obžalovaného až po ten úder to sledoval dá sa povedať tak jedným očkom, teda až takú pozornosť tomu nevenoval. Pokiaľ ide o správanie obžalovaného, tento sa na adresu policajtov v podstate vyjadroval, nech mu dajú pokoj, nech idú preč. S tým policajtom, ktorý ho odvádzal sa stále naťahovali. Policajť ho vyzýval, aby išiel domov, aby nerobil bordel. Lenže on najskôr hovoril, že ide, potom zase, že nejde a takto dookola. Vtedy, keď policajť obžalovaného odvádzal on videl, že držal v ruke tú fľašu. Obžalovaného pozná, vie že v podstate keď je triezvy tak je normálny, ale keď je pod vplyvom alkoholu, tak sa s ním už nedá komunikovať, niekedy býva aj agresívny. V čase toho skutku určite pod vplyvom alkoholu bol, avšak nie až tak, že by nemohol chodiť, alebo že by nevnímal, čo sa deje.

Svedkyňa Y. K. vypovedala, že v ten deň sa s obžalovaným prvýkrát stretla v Beniciach, pričom tam prišiel spolu s jedným pánom, u ktorého predtým robil. Potom sa druhýkrát stretli v Rakove v bistre, kde bol už aj B. Z.Ď.. Obžalovaný vtedy vypil možno 5-6 poldeci. Ona s B. nepili. Potom išli do rodinného domu L. Č.. XX. Obžalovaný už v dome pil menej. Obžalovaný vtedy najskôr z domu odišiel, oni mu išli pobaliť veci s tým, že mu ich potom zavezú do Ležiachova. On sa však následne vrátil, prešiel cez plot. Potom sa začali s B. hádať. Obžalovaný chcel, aby mu dal auto, čo však B. odmietol. Začali sa potom hádať kvôli majetku. Potom ako obžalovaný už bol von pred bránou, začal sa dobíjať dnu cez plot, vtedy si aj porezal ruku. B. ho nechcel pustiť. Zo strany obžalovaného začali vyhrážky, že vojde dnu, ublíži mu. Ona sa preto zľakla a zavolala políciu. Potom ako prišli policajti, tak jeden z tých policajtov obžalovaného držal a viedol ho popri ceste smerom do Ležiachova. Ten policajť, ktorého obžalovaný neskôr napadol, mu hovoril a vyzýval ho opakovane, aby išiel domov, lenže obžalovaný chcel, aby ho odviezli, na čo mu ešte policajť povedal, že nie sú taxík. Ako ho potom odvádzal, tak obžalovaný sa stále otáčal, chcel sa vrátiť naspäť s tým, že keď to bolo nejaký štvrtý krát, začal toho policajta aj urážať. Policajtovi hovoril, aby ho nechytal a škaredo mu nadával. Samotný skutok, úder fľašou ona nevidela. Vtedy bola medzi bránou, teda tam nevidela. Pred ňou stál B.. Počula len rozbiť fľašu. Ešte sa B. pýtala, že či spadla na betón, lebo tak to znelo. B. jej na to povedal spolu s tým druhým policajtom, ktorý tam utekal, že mu tú fľašu rozbil o hlavu. Ona sa tam bola pozrieť až vtedy, keď už obžalovaný bol v policajnom aute. Videla, že policajť krváca, tak išla naspäť do domu po uteráky. Čo sa týka obžalovaného, tento mal vypité, tackalo ho. Nebol tak opitý, že by nemohol samostatne chodiť, keďže predtým prešiel cez plot. Zobral si veci, ktoré mu odovzdali, aby si vzal so sebou. Jednalo sa o tašku, v ktorej mal nejaké veci a tú fľašu, ktorú si ku nim doniesol. Predtým si nevšimla, že by mal obžalovaný nejaké zranenia na tvári, mal len porezanú ruku.

Obžalovaného zo spáchania činu priamo usvedčujú výpovede svedka poškodeného práp. E. E. ako aj svedkov ppráp. W. Q., B. Z., B. O. F. Y. K., závery znaleckého dokazovania ako i listinné dôkazy a fotodokumentácia z miesta činu. Pokiaľ ide o obhajobu obžalovaného týkajúcu sa spôsobu vzniku zranenia poškodeného, táto bola podľa záveru súdu vykonaným dokazovaním vyvrátená. Obžalovaný až po prvom výsluchu súdneho znalca pred súdom (hlavné pojednávanie dňa 1.7.2014) sa k jeho výpovedi vyjadril tak, že sa mohlo stať, že poškodeného zasiahol neúmyselne hlavou. Takúto obranu súd vyhodnotil ako účelovú, nakoľko obžalovaný na jednej strane tvrdí, že na okolnosti, za ktorých došlo ku zraneniu poškodeného si nepamätá vôbec. Na druhej strane zasa tvrdí, že určite z jeho strany nešlo o úmyselný útok s fľašou. Vo svojich predchádzajúcich výpovediach či už v prípravnom konaní alebo na prvom hlavnom pojednávaní nikdy neuvádzal takýto možný spôsob vzniku zranenia poškodeného - úder hlavou. Je pravdou, že súdny znalec takýto mechanizmus vzniku zranenia nevytlúčil. V súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov však súd každý dôkaz vyhodnocuje nie len samostatne (izolovane), ale aj vo vzájomných súvislostiach s ostatnými vykonanými dôkazmi tak priamymi ako i nepriamymi. Zhodnotenie každého jednotlivého dôkazu je nerozlučne späté s hodnotením súhrnu dôkazov. Z výpovedí znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Petera Gémeša v podstate vyplýva, že rana poškodeného je tržná resp. tržnohmoždná a vznikla úderom tupého pevného predmetu neostrých okrajov, pôsobiaceho kolmo na plochu. Mohlo sa teda jednať o fľašu, vrchnú časť hlavy útočníka, či iný predmet, ktorý spĺňa uvedené kritériá. Jednoznačne sa nejednalo o ranu reznú ani ranu, ktorá vznikla pádom na zem. Pokiaľ ide o opísaný spôsob úderu, zásahu do hlavy, tento poškodený popísal tak, že fľaša ho zasiahla do ľavej vrchnej časti hlavy. Zranenie mal rezné na obočích, čo zrejme vzniklo dorezaním s črepom z fľaše vtedy ako išiel rukou s tou fľašou smerom dole. Aj pri opätovnom výsluchu na hlavnom pojednávaní poškodený uviedol, že si myslí, že nad obočím to mal prerezané, preťaté tak išlo o reznú ranu. Zotrval tiež na predošlej výpovedi v tom smere, že úder smeroval do vrchnej časti hlavy a tento bol iba jeden. Zaregistroval vtedy vyslovene len náraz fľaše do hlavy. Fľaša sa týmto úderom rozbila, odleteli teda črepy a bol poliaty od alkoholu, pričom stopa po obliatí zostala i za ním na plote. Jednalo sa o stopu do oblúka, čo je zrejme z fotografií. Znalec na základe výpovedí poškodeného konštatoval,

že keby úder išiel zospodu a potom oblúkom zhora, takýmto spôsobom by zranenie nemohlo vzniknúť. Primárne by vzniklo rozbitie fľaše na temene hlavy a sekundárne by potom nemohlo vzniknúť zistené zranenie v oblasti oka, vzhľadom na to, že rana je označená ako kontúzna a nie rezná. Buď sa fľaša rozbila na temene hlavy alebo v oblasti tej rany. Z uvedeného objektívne vyplýva pochybnosť o spôsobe vzniku zranenia teda rozpor medzi výpoveďou svedka poškodeného a závermi súdneho znalca. V tomto smere však súd podotýka, že poškodený nie je odborníkom v oblasti zdravotníctva či súdneho lekárstva a teda jeho presvedčenie, že sa jednalo o reznú ranu, je len jeho laický názor. To, že predmetnú ranu skutočne v čase a mieste činu utrpel je celkom bez pochybností. Prvý lekársky záznam o zranení je pritom zaznamenaný v ambulantnom zázname Ortopedickej kliniky, úrazovej ambulancie MUDr. Juraja Bakoša zo dňa 2.1.2014 o 04.16 hod. V tomto sa uvádza " Dnes v práci udretý plnou fľašou do oblasti vedľa ľavého oka". Diagnóza : vulnus lacerum reg. periorbitalis l. sin. Z vyššie uvádzaných záverov súdneho znalca vyplýva, že tento síce na jednej strane vylúčil taký mechanizmus vzniku zranenia ako popisoval sám poškodený vo svojich výpovediach v prípravnom konaní a následne aj pred súdom - t.j. úder fľašou do ľavej časti hlavy z vrchu, pri ktorom došlo k rozbitiu fľaše a následnému porezaniu úlomkom nad ľavým obočím, na druhej strane však potvrdil, že predmetné zranenie mohlo vzniknúť úderom fľaše, pri ktorom sa fľaša rozbila, pričom žiadna okolnosť túto možnosť nevylučuje. Muselo by sa jednať o úder priamo do oblasti ako vznikla rana. Tento mechanizmus potom zodpovedá vyjadreniu poškodeného na úrazovej ambulancii, že bol udretý plnou fľašou do oblasti vedľa ľavého oka. Na tomto mieste bola lekárom diagnostikovaná tržná rana, teda nebol tu rozpor medzi vyjadrením poškodeného u ošetrojúceho lekára a objektívne diagnostikovaným poranením. Súd dospel k presvedčeniu, že následné výpovede poškodeného zodpovedajú jeho subjektívnemu vnímaniu udalosti tak, že úder smeroval do vrchnej časti hlavy, kde sa fľaša rozbila a úlomkom fľaše došlo k porezaniu nad ľavým obočím. V danom prípade sa podľa jeho výpovede jednalo o úder náhly a neočakávaný. Išlo teda o krátky moment, okamih. Poškodený pochopiteľne nemusel tento okamih úderu správne vnímať, keďže tento smeroval do hlavy a poškodený zostal po ňom nakrátko otrásený (čo potvrdili aj svedkovia). V tomto zmysle aj znalec uviedol, že čo sa týka spôsobu útoku a vzniku zranenia, záleží to od mnohých okolností a faktorov, ktoré môžu rozptýliť pozornosť zraneného na predmetný útok, ktorý nemusí v tej chvíli správne vnímať. Uvedenú okolnosť je potrebné vyhodnotiť v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi, z ktorých žiaden nespochybnil skutočnosť, že k zraneniu poškodeného došlo práve v dôsledku úderu fľašou zo strany obžalovaného. Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že poškodený mal na hlave zimnú policajnú čiapku, s ušnicami zahnutými dovnútra. Poškodený tiež tvrdil, že na šilte čiapky mu zostala malá stopa, poškodenie po reze približne 5-6 mm. Pokiaľ teda úder bol smerovaný na hlavu poškodeného, muselo dôjsť ku kontaktu fľaše so šiltom čiapky a tým aj ku stlmeniu úderu. To vysvetľuje aj skutočnosť, že okrem tržnej rany nedošlo k výraznejšiemu zraneniu okolitých štruktúr. Intenzita pôsobiaceho násillia sa pritom uplatnila len v takej miere ako bola integrita (súdržnosť) zraňujúceho predmetu - fľaše. Úder fľašou priamo videl svedok B. Z. a tiež B. O.. B. Z. vypovedal, že policajt od obžalovaného kúsok odstúpil a obžalovaný sa vtedy na neho zahnal a udrel ho s fľašou do oblasti hlavy. Z výpovede B. O. zasa vyplýva, že uvidel ako sa zdvihla fľaša a počul ranu. Videl ako sa obžalovaný fľašou zahnal, nevidel však kde úder smeroval. Ppráv. W. Q. vypovedal, že vtedy keď išiel smerom k autu urobil možno dva kroky a počul úder. Keď sa otočil tak uvidel ako kolega sa prikrčil, trochu ho zatackalo, na zem však nespadol. Všetci svedkovia zhodne potvrdili, že bezprostredne po tomto skutku videli, že poškodený práv. E. je zranený nad ľavým okom, tento bol zakrvavený a tiež obliaty alkoholom z rozbitej fľaše. Teda sa jednalo o veľmi krátky časový úsek ako svedkovia videli resp. počuli úder a ihneď na to uvideli, že policajt je zranený a zakrvavený. Podľa názoru súdu je vylúčené, aby jednotliví svedkovia túto udalosť subjektívne vnímali a vyhodnotili v podstate rovnako a pritom nesprávne, v rozpore so skutočnosťou. Pokiaľ obhajoba ďalej poukazovala na výpoveď svedkyne Y. K., ktorá vypovedala, že počula rozbiť fľašu a znelo to ako by spadla na betón, tu súd znovu konštatuje, že ide o časť výpovede vytrhnutú z kontextu, keďže obhajoba zámerne opomína druhú časť výpovede svedkyne, ktorá vypovedala, že potom ako počula rozbitie fľaše sa B. Z. pýtala, že či spadla na betón a on jej na to povedal spolu s druhým policajtom (Q.), že mu tú fľašu rozbil o hlavu. Verzia obžalovaného - neúmyselný úder hlavou taktiež nevysvetľuje tú skutočnosť, ako malo dôjsť k poliatu poškodeného alkoholom z fľaše. Z fotografií vyhotovených pri ohliadke miesta činu (fotografie č. 13, 14 na č.l. 97 spisu) je celkom zrejmé, že na odbitom hrdle fľaše sa nachádza šroubovací uzáver, z čoho vyplýva, že k poliatu poškodeného alkoholom muselo skutočne dôjsť iba pritom ako sa fľaša rozbila. Pokiaľ by sa fľaša rozbila pri páde na cestu - asfalt, nemohla by vzniknúť stopa na plote a pokiaľ by sa rozbila o betónový plot, nemohlo by zasa dôjsť k poliatu poškodeného. Logicky vyznieva i vyjadrenie poškodeného, že v prípade priameho nárazu a rozbitiu fľaše o plot by zrejme stopa po stekaní alkoholu na plote bola iná ako je zadokumentovaná na fotografiách t.j. stopa by nebola do oblúka (fotografie č. 36, 41, 43 na č.l. 100 - 102 spisu). Súd ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania

zo strany obhajoby - vykonanie rekonštrukcie na mieste činu ako nedôvodné odmietol, nakoľko v danom prípade nemal pochybnosti o priebehu skutkového deja, ktorý bol preukázaný podrobnými svedeckými výpoveďami. Podmienky na mieste činu a stopy tam sa nachádzajúce zasa vyplývajú zo zápisnice o ohliadke a pripojenej fotodokumentácie (č.l. 95 - 102 spisu). Sporný bol samotný spôsob vzniku zranenia poškodeného, ktorý bol opakovane preverovaný pred súdom za prítomnosti obžalovaného, poškodeného i znalca. V konkrétnom prípade nebolo z hľadiska objasnenia tejto skutočnosti podstatné miesto, kde ku tomuto zraneniu došlo, ale spôsob jeho vzniku. Rekonštrukcia na mieste činu preto na preukázanie tejto skutkovej okolnosti nebola potrebná.

V danom prípade záver o úmyselnom konaní zo strany obžalovaného je možné bez pochybností vyvodzovať zo spôsobu jeho konania ako i charakteru zranenia poškodeného. Poškodený práv. E. E. vypovedal, že určite nešlo o náhodný úder, ale úder cielený. Pred úderom obžalovaný stál otočený ľavou stranou ku nemu a pravú ruku, v ktorej mal fľašu držal za chrbtom. Fľašu si musel pred úderom v ruke pretočiť. Obdobne svedok B. Z. potvrdil, že videl ako policajt od obžalovaného kúsok odstúpil a obžalovaný sa vtedy na neho zahnal a udel ho s fľašou do oblasti hlavy. I svedok B. O. vypovedal, že tesne pred úderom sa obžalovaný s poškodeným naťahovali a následne videl ako sa zdvihla fľaša, teda ako sa obžalovaný fľašou zahnal. Tieto výpovede jednoznačne vyvrátili tvrdenia obhajoby, že sa malo jednať o náhodný úder resp. neúmyselné zasiahnutie poškodeného napr. pri páde z dôvodu straty koordinácie pod vplyvom alkoholu. Taktiež neboli žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný sa činu dopustil v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa - príslušníka polície pri služobnom zákroku, keďže sám si bol dobre vedomí, že policajnú hliadku privolal jeho brat B. Z., potom ako medzi nimi došlo k vystupňovaniu konfliktu. Skutku sa dopustil potom ako ho zasahujúca hliadka PZ v zložení práv. E. E. a práv. W. Q. opakovane vyzývala, aby miesto opustil a nerušil nočný klud, čo však nerešpektoval, zotrval pred domom svojho brata, pričom bol pod vplyvom alkoholu, vykrikoval, hliadke začal vulgárne nadávať, na čo ho následne práv. E. zobral pod pazuchu a odviezol cca. 15 metrov smerom do Príbovíc s tým, aby ďalej pokračoval do miesta svojho trvalého pobytu. V danom prípade boli tiež voči obžalovanému použité donucovacie prostriedky podľa zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore - hmaty, chvaty a putá, ktorých použitie bolo vyhodnotené ako zákonné. Na podnet Ústavu na výkon väzby Žilina bolo v súvislosti so zraneniami obžalovaného, ktoré boli zistené pri jeho prijatí do ÚVV Žilina, preverované podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na skutkovom základe, že "príslušník PZ, služobne zaradený ako referent na OO PZ Príbovce spôsobil v noci zo dňa 1.1.2014 na 2.1.2014 zranenie W. Z., I. XX.X.XXXX, plošný hematóm 5 cm a palpačnú citlivosť hrudníka na ľavej strane". Uznesením vyšetrovateľky MV SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby stred Banská Bystrica pod ČVS : SKIS-14/OISS-V-2014 právoplatným dňa 21.2.2014 bola vec podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odmietnutá, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Tr. por. Ďalej nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že konanie obžalovaného voči nevlastnému bratovi B. Z., ktoré bolo vlastne dôvodom privolania policajnej hliadky bolo posúdené ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., za ktorý bol aj obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/51/2014 zo dňa 15.4.2014.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú funkcia represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

K hodnoteniu osoby páchatela mal súd preukázané v podstate rovnaké skutočnosti ako v čase vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku. Obž. W. Z. má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 8 záznamov o odsúdeniach. Okrem iného bol v predchádzajúcom období odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 23 T 18/2011 zo dňa 23.3.2011 právoplatným dňom 12.4.2011, pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a § 289 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a to na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov a trestným rozkazom sp. zn. 13 T 132/2011 zo dňa 12.10.2011 právoplatným dňom 27.10.2011, pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 289 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. V oboch prípadoch bol na výkon trestu zaradený do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, pričom

tieto tresty vykonal. Následne bol vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, kde vykonával zvyšok trestu uloženého trestným rozkazom OS Martin sp. zn. 3 T 82/2006 zo dňa 11.10.2006, z ktorého výkonu bol podmienenečne prepustený Okresným súdom Trenčín dňa 20.5.2010, avšak bolo rozhodnuté o neosvedčení v skúšobnej dobe a nariadení výkonu zvyšku trestu 3 mesiace a 11 dní. Na slobodu bol prepustený 1.1.2014. Obžalovaný sa dopustil stíhaného skutku dňa 2.1.2014, teda ešte predtým ako bol vyhlásený právoplatný rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/51/2014, zo dňa 15.4.2014, právoplatný dňom 15.4.2014, ktorým bol uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia. V danom prípade sa jedná o viacčinný súbeh trestných činov a súd preto podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému ukladal súhrnný trest, podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 2 Tr. zák.) tzn. trest ukladal podľa zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin zo zbierajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný t.j. podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd zistil prevahu príťažujúcich okolností, keďže u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák., na druhej strane bola zistená jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. t.j. predchádzajúce odsúdenia za trestnú činnosť. Pri prevahe príťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Tr. zák. v § 323 ods. 2 zvyšuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu tzn. z troch rokov na 4 roky a 8 mesiacov (pri postupe výpočtu podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.). Súčasne podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. dochádza ku zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Súd uložil obž. W. Z.Ď. trest odňatia slobody pri dolnej (zvýšenej) hranici trestnej sadzby vo výmere 5 rokov, ktorý považoval za primeraný najmä s prihliadnutím na osobu páchatela, možnosti jeho nápravy, okolnosti prípadu, spôsob konania a následok činu. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd pri uložení súhrnného trestu súčasne zrušil vo výroku o treste rozsudok OS Martin sp. zn. 3T/51/2014.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.